

[Hans Hansen.]

ned hvert Aar, og andet Aars Kursus sluttet med en Fagprøve, hvis Bestaaen er en Betingelse for at erhverve Svendebrev. Endvidere har Skolen et 2-aarigt Kursus for Svende, 3 Uger hvert Aar, og dette Kursus afsluttes ligeledes med en Fagprøve. Saa godt som samtlige Skorstensfejersvende gennemgaar dette Kursus. Ved at gennemgaa disse Kursus faar Deltagerne en teoretisk Undervisning i mere end 600 Timer til Supplering af den praktiske Uddannelse.

Der optages en Bestemmelse om, at Rensning og Udbredning af Skorstene kun maa udføres af de fast ansatte Skorstensfejere. For at sikre større Ensartethed i Betalingen for Skorstensfejning indføres der en Bestemmelse om, at Justitsministeriet kan ændre de af Amtsraadene fastsatte Takster. Den hidtidige Bestemmelse om, at Skorstensfejeren skal indgive Indberetning til Brandfogeden om forefundne Mangler, udgaar, og det samme er Tilfældet med Bestemmelsen om Brandfogedens Pligt til at efterse Kontrolbøgerne en Gang aarligt, idet et saadant Kontrolapparat maa anses for upaakrævet, naar man kræver faguddannede Skorstensfejere.

I § 29 indsættes en Bestemmelse om, at Sogneraadet skal være berettiget til at fastsætte et aarligt Honorar for Virksomheden som Brandfoged. En saadan Bestemmelse vil sikkert bidrage til, at Brandfogderne ikke skifter saa tit, som det hidtil har været Tilfældet.

Ved Ændringen i § 35 er der for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse givet Mulighed for, at Forpligtelsen til at anskaffe og vedligeholde Brandstiger kan bortfalde for Distrikter med tættere Bebyggelse med fleretages Bygninger, naar det paagældende Brandvæsen forsynes med fornødent Stigemateriel, hvortil der kan paalignes de paagældende Grundejere en aarlig Afgift. Denne Ændring svarer til en Bestemmelse, som i 1937 indførtes i Loven om Brandvæsenet i Købstæderne.

Til § 51, der omhandler Brandsyn, foreslaas den Ændring, at Brandsynet, der skal finde Sted en Gang aarligt, kan finde Sted over hele Aaret. Kun for Landbrugsejendomme er der en nærmere Tidsangivelse, idet Brandsynet for Landbrugsejendomme bør finde Sted saa vidt muligt efter Høstens Afslutning.

Tilsynet med Overholdelsen af de i Loven givne Regler vedrørende Bygningers Indretning m. v. har været henlagt til Sognefogeden under Politimesterens Over-

tilsyn. Ifølge Ændringen til § 53 kan Sogneraadet overføre det i Stk. 1—3 omhandlede Tilsyn fra Sognefogeden til den faste Skorstensfejer, og Justitsministeren kan fastsætte Bestemmelser om Skorstensfejernes Pligter i denne Henseende, ligesom der kan træffes Bestemmelse om Vederlaget for det med Tilsynet forbundne Arbejde.

At der i Lovforslagets andet Afsnit gives Justitsministeren Bemyndigelse til at lade Loven af 1926 optrykke med de foreslaaede Ændringer, betragter jeg som en Selvfølge, idet man derved faar et samlet Overblik over dette betydningsfulde Lovgivningsomraade.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Rahbek: Formaalet med en Brandpolitilov er jo at skabe den størst mulige Sikkerhed mod Brandfare for Mennesker og Dyr og andre Værdier under rimelig Hensyntagen til den Bekostning og Gene, det kan betyde for dem, som saadanne Forpligtelser paalægges. Hvis der ikke var dette dobbelte Hensyn at tage, vilde det være betydeligt lettere at efterkomme de mange Ønsker og Krav, der fremkommer fra de forskellige Foreninger og Selskaber, som jo ikke er tilbageholdende, naar det gælder om at stille Krav, som de ikke selv skal honorere. Jeg kan i denne Forbindelse ikke tilbageholde en Bemærkning om, at man kan bekæmpe den Slags Ting paa to Maader, dels ad den Vej, som man gaar her gennem Brandpolitiloven, ved at opstille ret skrappe Krav til Bygninger og den Slags Ting, men der var jo ogsaa den anden Vej at gaa for Brandforsikringsselskaberne, som maaske ikke vilde være mindre effektiv, nemlig at foretage en Afkortning i de udbetalte Assurancesummer, naar der paa-veligt er udvist grov Uforsigtighed eller maaske ligefrem Skødesløshed. Dette vilde uden Tvivl virke nok saa godt som det, der er det almindelige nu, nemlig at der falder en Bøde paa 25 Kr. til Politikassen. Dette skal dog ikke absolut opfattes som en Henvendelse til den højtærede Justitsminister om at paabyde det ved Lov, men jeg kan ikke tilbageholde denne Bemærkning, naar jeg ser, hvorledes Brandforsikringsselskaberne, som jo dog er vore egne Selskaber, Gang paa Gang er ret ublu i deres Krav, og de Bekostninger, disse medfører.

Den gældende Brandpolitilov er af 1926, altsaa af forholdsvis ny Dato. De Erfaringer, man har gjort i de Aar, der er gaaet siden da, synes jeg stort set maa